

NOTAT

Dato: 9. juli 2008
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2007/4050-1102

Bidrag til samlenotat til brug for rådsmødet (retlige og indre anliggender) og møde i det blandede udvalg med deltagelse henholdsvis af Norge og Island og af Schweiz den 24.-25. juli 2008

Dagsordenspunkt 1): Forslag om en europæisk indvandrings- og asylpagt.....	2
Dagsordenspunkt 2): Forslag til direktiv om betingelser for indrejse og ophold for højt kvalificerede arbejdstagere (KOM(2007)637).....	6
Dagsordenspunkt 3): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2007)249).....	12
Dagsordenspunkt 4): Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EC for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse (KOM (2007) 298 endelig).....	18
Dagsordenspunkt 5): Udkast til rådskonklusioner om genbosætning af flygtninge fra Irak.....	22
Dagsordenspunkt 6): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger (KOM(2006) 269).....	25
Dagsordenspunkt 7): Kommissionens fjerde rapport om visumreciprocitet i forhold til visse tredjelande i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning nr. 851/2005 af 2. juni 2005, der ændrer Rådets forordning nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Visumforordningen).....	31

Dagsordenspunkt 1): Forslag om en europæisk indvandrings- og asylpagt

Nyt notat.

Resumé:

På det uformelle rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 7.-8. juli 2008 præsenterede det franske EU-formandskab et forslag om europæisk indvandrings- og asylpagt. Der forventes politiske forhandlinger om forslaget på rådsmødet den 24.-25. juli 2008. Pagten forventes vedtaget på møde i Det Europæiske Råd i oktober 2008 som politiske konklusioner. Nærhedsprincippet er ikke relevant for sagen. Sagen skønnes hverken at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Regeringen er overordnet positivt indstillet over for, at der gøres en fælles indsats imod ulovlig indvandring.

1. Baggrund

På det uformelle rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 7.-8. juli 2008 præsenterede det franske EU-formandskab et forslag om en europæisk indvandrings- og asylpagt (herefter pagten eller pagtforslaget). Formålet med at vedtage en sådan pagt er at sende et stærkt politisk signal til EU's omverden – og særligt til transit- og oprindelseslande for den ulovlige indvandring – om, at EU har en klar og samlet politisk tilgang til at styre indvandringen, herunder gennem bekæmpelse af ulovlig indvandring, ligesom man med pagten vil tilføje EU-samarbejdet på udlændinge- og integrationsområdet nyt momentum.

Første forhandlinger om pagtforslaget forventes at finde sted på rådsmødet den 24.-25. juli 2008. Foreløbige udkast til migrationspagten er dog blevet præsenteret for medlemsstaterne på embedsmandsniveau.

Det forventes, at pagten vedtages som en del af de politiske konklusioner på mødet i Det Europæiske Råd i oktober 2008.

Pagten skal ses i sammenhæng med Kommissionens to meddelelser af 17. juni 2008 på henholdsvis asylområdet og lovlig indvandring. Således kan de to meddelelser anses som Kommissionens indspil i forhold til migrationspagten. Den første sætter rammerne for anden fase af EU's asylsamarbejde, mens den anden indeholder de principper, som Kommissionen mener, der skal ligge til grund for en yderligere udvikling af den fælles indvandringspolitik.

Derudover bemærkes, at den såkaldte Fremtidsgruppe har afgivet en rapport om den fremtidige politikudvikling på området. Der henvises til dagsordenspunkt 8.

2. Formål og indhold

Pagtforslaget er opdelt i fem temaer: 1) Lovlig indvandring og integration, 2) Kontrol af ulovlig indvandring gennem en effektiv udsendelsespolitik, 3) Bedre beskyttelse af Europa gen-

nem en mere effektiv grænsekontrol, 4) Harmonisering af asylprocedurene og 5) Styrket indsats på området migration og udvikling.

Lovlig indvandring og integration: Det foreslås under dette punkt, at medlemsstaterne udvikler politikker vedrørende økonomisk migration for derved at gøre EU mere attraktivt for arbejdstagere og studerende fra tredjelande. Ligeledes bør medlemsstaterne prioritere cirkulær eller temporær migration under hensyntagen til behovet for at undgå hjerneflugt. Endvidere opfordres medlemsstaterne til en effektiv regulering af familiesammenføringsområdet under hensyntagen til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvor der tages hensyn til ansøgerens integrationsevne, bl.a. sprogkundskaber, og referencens forhold. Behovet for en ambitiøs politik på integrationsområdet understreges. Det understreges tillige, at medlemsstaterne har kompetencen til at fastlægge betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse til tredjelandsborgere, og at de i deres politikker skal tage hensyn til indflydelsen deraf i andre medlemsstater.

Kontrol af ulovlig indvandring gennem en effektiv udsendelsespolitik: I dette afsnit understreges behovet for effektiv udsendelsespolitik, hvor medlemsstaterne udsender udlændinge uden lovligt ophold tvangsmæssigt, hvis de ikke udrejser frivilligt. Endvidere tages der afstand fra legaliseringer. Det understreges, at der er behov for, at EU opprioriterer indgåelse af tilbagetagelsesaftaler, og at alle diplomatiske og handelspolitiske instrumenter derfor bør anvendes under tilbagetagelsesforhandlinger. Endvidere sigter pagtudkastet imod, at medlemsstaternes politi og anklagemyndigheder giver bekæmpelsen af ulovligt arbejde, menneskehandel og menneskesmugling højeste prioritet.

Bedre beskyttelse af Europa gennem en mere effektiv grænsekontrol: Der henvises her til, at hver medlemsstat har ansvaret for beskyttelsen af "deres del" af den fælles ydre grænse, og at grænsekontrollen derfor skal ske i solidaritet, ligesom visumpolitikken skal understøtte den effektive fælles grænsekontrol. For at understøtte disse formål opfordres alle medlemsstater til at mobilisere de nødvendige ressourcer til at sikre en effektiv grænsekontrol. Det foreslås, at Det Europæiske Grænseagentur, Frontex, får øgede operationelle beføjelser til at kontrollere den ydre grænse, og at det på sigt eventuel undersøges, om der kan oprettes dels særlige enheder ved de østlige landegrænser og de sydlige søgrænser dels et korps af europæiske grænsevagter.

Harmonisering på asylområdet: I afsnittet henvises til, at der på trods af harmoniseringsmæssige fremskridt på EU-niveau fortsat er store forskelle medlemsstaterne imellem, når det kommer til tildeling af beskyttelse og formen for den meddelte beskyttelse. Derfor er tiden er kommet til at tage nye initiativer for at færdiggøre skabelsen af det fælles asylsystem.

Under henvisning til Kommissionens asylpolitikplan af 17. juni 2008 foreslås det, at der skal gives "a higher degree of protection" (en højere grad af beskyttelse). Kommissionen lægger i sin politikplan ikke op til en udvidelse af definitionen af, hvem der har behov for international beskyttelse, men en rettmæssig ligestilling af konventionsflygtninge og subsidiært beskyttede.

Af konkrete tiltag foreslås på den baggrund oprettelse af et Europæisk Støttekontor, fælles asylprocedurestandarder, en ensartet status for flygtninge og subsidiært beskyttede, muligheden for at udstationere medarbejdere fra medlemsstaternes asylmyndigheder til andre medlemsstater med særligt mange asylsøgere samt endelig styrket samarbejde med UNHCR vedrørende henholdsvis nærområdeindsatsen og genbosætning af flygtninge.

Styrket indsats på området migration og udvikling: Dette punkt i pagtudkastet tager afsæt i de hidtidige initiativer som led i EU's samlede migrationsstrategi som vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2005 og udbygget i december 2006. Der henvises til behovet for tætte partnerskaber og effektivt samarbejde mellem oprindelses-, transit- og destinationslande om håndtering af migrationsstrømme. Partnerskaber skal ske ved øget samarbejde om lovlig indvandring og ved på anden vis at skabe synergier mellem migration og udvikling.

3. Gældende dansk ret og forslaget's konsekvenser herfor

Da pagten forventes vedtaget som en del af de politiske konklusioner på mødet i Det Europæiske Råd i oktober 2008, er spørgsmålet om gældende dansk ret ikke relevant.

Hvis forslaget senere skulle føre til vedtagelse af konkrete retsakter, vil der blive taget stilling til retsakternes eventuelle konsekvenser for dansk ret, herunder i lyset af det danske forbehold på området retlige og indre anliggender.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er overordnet positivt indstillet over for, at der gøres en fælles indsats imod ulovlig indvandring.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Det forventes, at de øvrige medlemsstater generelt vil være positive over for pagtforslaget, men at der selvfølgelig vil være behov for drøftelser af dele af pagtens indhold inden den endelige vedtagelse til oktober.

6. Høring

Sagen har været sendt i skriftlig høring i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings-samarbejdet (SPAIS) den 3. juli 2008.

Dansk Flygtningehjælp har i sit høringssvar af 4. juli 2008 efterlyst en tilkendegivelse af det overordnede mål for den anden fase af det fælles europæiske asylsystem om opretholdelse og styrkelse af EU's tradition for humanitær hjælp og beskyttelse, sådan som dette bl.a. ses tilkendegivet i Kommissionens meddelelse af 17. juni 2008. Dansk Flygtningehjælp har herudover anført, at Dansk Flygtningehjælp kan tilslutte sig behovet for at udligne de store forskelle i asylsystemerne i Europa, og at Dansk Flygtningehjælp i den forbindelse opfordrer til, at den fælles linje lægges ved et højt beskyttelsesniveau. I forhold til pagtforslagets tema om kontrol af ulovlig indvandring gennem en effektiv udsendelsespolitik har Dansk Flygtninge-

hjælp anført, at en udsendelsespolitik udover at være effektiv også bør være bæredygtig. Dansk Flygtningehjælp har desuden anført, at den danske holdning, om at indsatserne for at bekæmpe den ulovlige indvandring til EU ikke kun skal have kortsigtet karakter, men også fokusere på de bagvedliggende årsager, kan støttes.

Dansk Arbejdsgiverforening har i sit høringssvar af 8. juli 2008 tilkendegivet, at Dansk Arbejdsgiverforening finder det positivt, at det i forslaget understeges, at det er medlemslandenes kompetence at fastsætte betingelserne for meddelelse af opholdstilladelse.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Da migrationspagten forventes vedtaget som en del af de poliske konklusioner på mødet i Det Europæiske Råd i oktober 2008, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

Hvis forslaget fører til fremsættelse af forslag til konkrete retsakter, vil der blive taget stilling til retsakternes eventuelle statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik. Udvalget blev mundtligt orienteret om sagen under punktet "siden sidst" forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17.-18. april 2008.

Dagsordenspunkt 2): Forslag til direktiv om betingelser for indrejse og ophold for højt kvalificerede arbejdstagere (KOM(2007)637*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionen vedtog den 23. oktober 2007 et direktivforslag vedrørende indrejse og ophold for højt kvalificerede indvandrere. Forslaget er omfattet af det danske forbehold. Forslaget har derfor hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Nærhedsprincippet vurderes at være overholdt. Regeringen er positiv over for vedtagelsen af et direktiv, der forbedrer mulighederne for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til EU. Dog lægger regeringen vægt på, at direktivforslaget hviler på princippet om selvforsørgelse og ikke udhuler de enkelte medlemsstaters løndannelsessystemer. Herudover støtter regeringen forslag, der kan præcisere definitionen af højt kvalificeret arbejdskraft.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd (DER) vedtog på sit møde den 4.-5. november 2004 et nyt flerårigt program på området for retlige og indre anliggender. Det fremgår blandt andet af programmet, at lovlig indvandring vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den vidensbaserede økonomi i Europa og fremme af økonomisk udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabon-strategien. Endvidere bekræftes det i programmet, at de enkelte medlemsstater selv fastlægger antallet af opholdstilladelser, der udstedes med henblik på arbejde. DER opfordrede Kommissionen til på baggrund af resultaterne af drøftelserne om en grøn bog om arbejdskraftindvandring, bedste praksis i medlemsstaterne og dens relevans for gennemførelsen af Lissabon-strategien inden udgangen af 2005 at forelægge en politikplan for lovlig migration.

Den 11. januar 2005 vedtog Kommissionen en grøn bog om en fælles tilgang til en styret økonomisk indvandring. På baggrund af grønbogen fandt der den 14. juni 2005 en offentlig høring sted blandt alle relevante aktører. På baggrund af resultaterne af drøftelserne vedtog Kommissionen den 4. januar 2006 en meddelelse om en politikplan for lovlig indvandring (KOM(2005) 669), hvoraf det fremgår, at Kommissionen i perioden fra 2007 og frem til 2009 vil fremlægge en lovgivningspakke bestående af et generelt dækkende rammedirektiv og fire specifikke direktiver. Kommissionen ønsker hermed dels at fastlægge, hvilke grundlæggende rettigheder tredjelandsstatsborgere i arbejde skal have, når pågældende har fået adgang til en medlemsstat, og dels at regulere betingelserne og procedurene for særlige grupper af

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

tredjelandstatsborgeres adgang til EU. De fire specifikke direktiver skal supplere rammedirektivet ved at fastsætte regler for indrejse og ophold for visse særlige grupper.

Kommissionen vedtog på den baggrund den 23. oktober 2007 et forslag til det generelle rammedirektiv samt et forslag til et direktiv om indrejse og ophold for højt kvalificerede indvandrere.

De tre øvrige direktiver kommer til at omhandle henholdsvis sæsonarbejdere, udstationerede medarbejdere (Intra-Corporate Transferees) samt lønnede praktikanter og forventes fremlagt i 2008.

Kommissionens forslag til et direktiv om indrejse og ophold for højt kvalificerede indvandrere fremsættes med hjemmel i EF-traktatens artikel 63, stk. 3, litra a), og stk. 4, og skal vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Forslaget blev præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. november 2007. *På rådsmødet den 6.-7. 2007 december var der en indledende drøftelse af sagen.*

På Rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 24. -25. juli 2007 forventes formandskabet at orientere om status i forhandlingerne og eventuel drøftelse af udestående spørgsmål.

2. Formål og indhold

Formålet med direktivforslaget er at forbedre EU's muligheder for at tiltrække og om nødvendigt fastholde højt kvalificeret arbejdskraft fra tredjelande med henblik på at forbedre EU's økonomiske konkurrenceevne.

Forslaget skal sikre, at medlemsstaterne hurtigt og effektivt kan reagere på efterspørgsel på højt kvalificeret arbejdskraft, og at nuværende og kommende mangel på arbejdskraft undgås. Dette skal ske ved, at der på fællesskabsplan etableres fælles regler på området, som blandt andet ligeledes fremmer højt kvalificerede arbejdstagernes muligheder for mobilitet inden for EU.

Kommissionen anfører i sine bemærkninger til forslaget, at medlemslandene skal afholde sig fra aktivt at rekruttere arbejdskraft fra sektorer i 3. landene, hvor der er mangel på arbejdskraft, eksempelvis sundhedssektoren, og at der derfor bør udvikles et etisk grundlag for rekruttering af arbejdskraft.

For at en tredjelandstatsborger kan gives opholds- og arbejdstilladelse efter direktivet, skal den pågældende have en arbejdskontrakt eller et bindende arbejdstilbud med en varighed på

mindst ét år i den pågældende medlemsstat, dokumentere at have de relevante professionelle kvalifikationer på det pågældende område og få en indtægt, der er mindst tre gange så høj som *bruttominimumslønnen eller den indtægt*, der i den pågældende medlemsstat kan udløse sociale ydelser, eller være i overensstemmelse med nationale overenskomster eller praksis. Desuden stilles der krav om, at den pågældende har et gyldigt rejsedokument, har en sygeforsikring og ikke er til fare for den offentlige orden, sikkerhed og sundhed (artikel 5). Såfremt der er tale om en person under 30 år, der har en længere videregående uddannelse, skal de ovennævnte betingelser i et vist omfang fraviges (artikel 6).

Artikel 5 og 6 berører ikke medlemsstaternes ret til selv at fastsætte, hvor mange tredjelandsborgere der skal meddeles opholds- og arbejdstilladelse efter direktivet (artikel 7). Medlemsstaterne kan, inden der træffes beslutning om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse, undersøge, om der er mangel på arbejdskraft indenfor det pågældende område (artikel 9).

Hvis der meddeles opholds- og arbejdstilladelse til en tredjelandsborger i overensstemmelse med de ovennævnte betingelser, skal den pågældende have udstedt et såkaldt "Blue Labour Card" med en varighed på 2 år, medmindre arbejdskontrakten er af kortere varighed (artikel 8).

Ifølge forslaget skal ansøgninger omfattet af direktivet som udgangspunkt behandles inden for 30 dage og i særligt komplicerede sager inden for 60 dage (*artikel 12*).

I de første 2 år efter udstedelsen af "Blue Labour Card" kræver en ændring i arbejdskontrakten eller et jobskifte en forudgående godkendelse hos myndighederne. Efter 2 års ophold kan den pågældende tredjelandsborger frit skifte arbejde, men kan pålægges at notificere myndighederne i den pågældende medlemsstat herom (artikel 13). Arbejdsløshed af under tre måneders varighed kan ikke føre til, at opholds- og arbejdstilladelsen inddrages (artikel 14), og *tredjelandsstatsborgeren vil således have ret til at søge nyt arbejde i den pågældende periode*.

Personer, der er meddelt et "Blue Labour Card", skal behandles på samme måde som medlemsstatens egne statsborgere blandt andet for så vidt angår forholdene på arbejdspladsen, fagforeningsfrihed, uddannelse og studiestøtte, en række sociale ydelser, skattefordele og muligheden for at tage sine pensioner med til et andet land (artikel 15).

Den pågældende tredjelandsstatsborger skal have ret til familiesammenføring i overensstemmelse med direktivet om familiesammenføring (EF 2003/86), dog er der visse lempelser (artikel 16).

Tredjelandsborgere i besiddelse af en opholds- og arbejdstilladelse efter dette direktivforslag skal kunne tildeles status som fastboende udlænding i overensstemmelse med betingelserne i direktivet herom (EF 2003/109). Der foreslås dog fastsat særlige regler for beregningen af den krævede opholdsperiode på 5 år, således at blandt andet ophold efter direktivforslaget i en anden medlemsstat indgår i beregningen af opholdsperioden (artikel 17).

Når en tredjelandsborger har opholdt sig i 2 år i en medlemsstat på grundlag af et "Blue Labour Card", kan den pågældende og dennes familie tage ophold i en anden medlemsstat med henblik på at arbejde, såfremt de ovennævnte betingelser i artikel 5 og 6 er opfyldt. Den pågældende skal senest 1 måned efter indrejsen i den anden medlemsstat anmelde sin tilstedeværelse til de relevante myndigheder, der kontrollerer, at betingelserne for opholdet er opfyldt (artikel 19).

3. Gældende dansk ret og forslagetts konsekvenser herfor

Vedtagelsen af direktivforslagene får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

I Danmark har tredjelandsstatsborgere mulighed for at opnå opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 1. Det følger af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, blandt andet, at opholdstilladelse kan meddeles på baggrund af green card-ordningen og job kort-ordningen. Green card-ordningen er baseret på et pointssystem, der er målrettet de højest uddannede udlændinge og indebærer, at udlændingen meddeles opholds- og arbejdstilladelse i en treårig periode. Job kort-ordningen indebærer en lettere adgang til opholds- og arbejdstilladelse for udlændinge, som får arbejde inden for beskæftigelsesområder, hvor der er mangel på særlig kvalificeret arbejdskraft. Den nærmere opregning af beskæftigelsesområderne sker på den såkaldte positivliste. Job kort-ordningen indebærer endvidere, at udlændinge kan få opholds- og arbejdstilladelse på baggrund af en vellønnet stilling. Den årlige bruttoindkomst skal mindst udgøre 375.000 kr.

Endvidere kan der meddeles en koncernopholdstilladelse til koncerner, som får mulighed for at hente medarbejdere med særlige evner og kvalifikationer. Herudover kan udlændinge, der har mistet deres oprindelige opholdsgrundlag, få opholdstilladelse på baggrund af deres arbejde. Det er en betingelse, at udlændingen er i et fast ansættelsesforhold af længere varighed eller gennem en længere periode har drevet selvstændig erhvervsvirksomhed og beskæftigelsesmæssige eller erhvervmæssige hensyn taler derfor.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for vedtagelsen af et direktiv, der forbedrer mulighederne for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til EU. Dog lægger regeringen vægt på, at direktivforslaget hviler på princippet om selvforsørgelse og ikke udhuler de enkelte medlemsstaters løndannelsessystemer. Herudover støtter regeringen forslag, der kan præcisere definitionen af højt kvalificeret arbejdskraft.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Direktivforslaget blev ved Kommissionens præsentation af forslaget på rådsmødet den 7.-8. november 2007 modtaget positivt af medlemsstaterne. Medlemsstaterne har således generelt udtrykt støtte til direktivet, men ønsker at nationale ordninger skal kunne opretholdes

sideløbende med "blue card-ordningen", samt sikkerhed for, at medlemslandene kan fastsætte 0-kvote, således at direktivet slet ikke anvendes i den pågældende medlemsstat

6. Høring

Sagen har senest været i *skriftlig høring den 3. juli 2008* i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS). Forslaget har endvidere været sendt i skriftlig høring. En række myndigheder og organisationer er fremkommet med skriftlige høringssvar, hvis indhold beskrives kort i det følgende:

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) understreger i sine høringssvar af 1. februar 2008 og 8. juli 2008, at det er vigtigt, at Europa går aktivt ind i konkurrencen om at tiltrække højtuddannet arbejdskraft fra hele verden gennem indførelse af enkle og ubureaukratiske adgangsortninger for højtuddannet arbejdskraft. DA foreslår således, at der indføres en pointmodel, frem for det mere begrænsede skridt der er taget, idet direktivforslaget alene lægger op til indførelsen af en job kort-ordning. DA lægger stor vægt på, at det skal være muligt at fastholde de nationale regler på området, og at EU ikke bør bestemme lønniveauet i medlemsstaterne, da dette er i strid med subsidiaritetsprincippet. DA anfører i den forbindelse, at det ikke er op til EU at bestemme hverken lønniveau, eller om medlemslandene skal have en mindsteløn, at den almindelige lovgivning selvfølgelig skal overholdes ved fastlæggelsen af løn- og ansættelsesvilkårene i Danmark, og at forskelsbehandling er forbudt.

Herudover mener DA, at der bør fastlægges en definition af højt kvalificerede, men at definitionen ikke bør udelukke kvalificerede arbejdstagere på bachelorniveau.

Akademikernes Centralorganisation (AC) efterlyser i sit høringssvar af 4. februar 2008 en klarere definition af begrebet "højt kvalificeret beskæftigelse". AC foreslår, at den europæiske Blue card-ordning baseres på et pointsystem, idet det nuværende forslag indeholder en ordning, der minder om den danske job kort-ordning, som AC ikke mener vil være konkurrencedygtig i et internationalt perspektiv. AC mener, at der er behov for en præcisering af lønkriteriet, idet man i Danmark hverken har en officielt aftalt eller en ved lov fastsat minimumsløn. Det er derfor uklart, hvilke lønforhold der gælder for lande som Danmark, der ikke opererer med minimumslønninger. AC lægger i den forbindelse vægt på, at tredjelandsstatsborgere tilbydes løn- og ansættelsesvilkår, der svarer til de normalt gældende i de enkelte EU-lande.

European Information & Communications Technology Industry Association (EICTA) har i sit høringssvar af 6. juni 2008 fremhævet nødvendigheden af en fælles europæisk tilgang til adgangsortningerne for højt uddannet arbejdskraft. EICTA mener, at det gældende forslag om lønkriterium ikke bør strammes yderligere, da dette vil medføre en indsnævring af personkredsen. EICTA ønsker endvidere, at kravet om tre års relevant erhvervs erfaring ikke bør strammes yderligere, idet der på det tekniske område sker indlæring og udbygning af viden på selve arbejdspladsen, hvorfor den praktiske erfaring har stor betydning.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet vil skulle høres over forslaget.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen har anført, at de enkelte medlemsstater ikke på egen hånd kan håndtere den internationale konkurrence om kvalificeret arbejdskraft fra tredjelændene. EU's mest væsentlige tiltrækningskraft i forhold til dets konkurrenter på dette område er adgangen til de 27 medlemsstaters arbejdsmarkeder, hvilket kun kan udnyttes, hvis der etableres et fælles system for at give højt kvalificerede arbejdstagere adgang til medlemsstaterne.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens bemærkninger for så vidt angår nærhedsprincippet.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da forslaget er omfattet det danske forbehold om retlige og indre anliggender.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. november 2007 *samt den 6.-7. december 2007.*

Grundnotat om Kommissionens meddelelse om en politikplan om lovlig indvandring blev oversendt til udvalgene den 10. maj 2006.

Dagsordenspunkt 3): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2007)249)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionens forslag til et direktiv, der fastlægger minimumsstandarder for sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne. Formålet med forslaget er at reducere den pull-faktor, der består i muligheden for, at ulovlige indvandrere kan komme til EU og finde arbejde. Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget. Forslaget har derfor hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Nærhedsprincippet vurderes at være overholdt. Regeringen er positiv over for vedtagelsen af et direktiv, der sikrer en effektiv bekæmpelse af ulovligt arbejde i EU, idet de enkelte elementer i forslaget dog vil skulle vurderes nærmere.

1. Baggrund

I Haag-programmet, vedtaget af Det Europæiske Råd (DER) den 5. november 2004, blev håndtering af migrationsstrømme, herunder bekæmpelse af ulovlig indvandring, fremhævet som et område, hvor der er behov for en styrket indsats.

I Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2006 opfordres Kommissionen til senest i april 2007 at fremsætte et forslag til bekæmpelse af ulovlig beskæftigelse.

På den baggrund har Kommissionen den 16. maj 2007 fremlagt et forslag til et direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i artikel 63, stk. 3, litra b.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 251.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. februar 2008 blev udestående problemstillinger drøftet.

Der forventes på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 24.- 25. juli 2008, at formandskabet vil orientere om status i sagens forhandlinger med henblik eventuel drøftelse af udestående spørgsmål.

2. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at sikre, at alle medlemsstater indfører ensartede former for sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne, og at sådanne sanktioner bliver effektueret. Forslaget skal reducere den pull-faktor, der består i muligheden for, at ulovlige indvandrere kan komme til EU og finde arbejde.

Det fremgår af forslaget, at antallet af ulovlige indvandrere i EU skønnes at ligge på mellem 4,5 og 8 millioner, og at ulovligt arbejde er koncentreret i byggebranchen, landbruget, rengøringsbranchen samt hotel- og restaurationsbranchen.

Det fremgår endvidere, at forslaget omhandler indvandringspolitik og hverken beskæftigelsespolitik eller socialpolitik.

Forslaget indeholder et generelt forbud mod ansættelse af indvandrere fra tredjelande, der opholder sig ulovligt i en medlemsstat (artikel 3). Ifølge forslaget er det alene arbejdsgiveren, som skal pålægges eventuelle sanktioner – ikke den ulovligt ansatte indvandrer. Forslaget omfatter såvel juridiske personer som private individer, som benytter sig af ulovlig arbejdskraft (artikel 2).

Arbejdsgivere vil ifølge forslaget være forpligtet til at foretage en kontrol af opholdsgrundlaget for de tredjelandstatsborgere, som de måtte ønske at ansætte. Forpligtelsen består i at undersøge, om den pågældende person har en gyldig opholdstilladelse (artikel 4). Dette indebærer dog ikke, at arbejdsgiveren forventes at kunne identificere falske dokumenter, med mindre det fremstår tydeligt, at der er tale om et falsk dokument.

Overtrædelse af forbuddet mod at ansætte ulovlig arbejdskraft skal straffes med sanktioner, som kan være af administrativ karakter, og som bør omfatte bøder samt betaling af udgifterne for udsendelse af den pågældende tredjelandstatsborger (artikel 6).

Arbejdsgiveren skal endvidere forpligtes til at betale udestående løn til den pågældende, og medlemsstaten skal etablere en mekanisme, der sikrer, at den pågældende får sin løn, uanset om vedkommende allerede har forladt landet. Ansættelsesforholdet forudsættes ved beregning af udestående løn at have varet i mindst 6 måneder, medmindre en af parterne kan bevise andet. Det blev oprindeligt foreslået, at i sager, der vedrører særlig grov udnyttelse af den ulovlige indvandrer, skal enhver afgørelse om udsendelse udsættes, indtil tredjeland-

statsborgeren har modtaget en eventuel efterbetaling af sin løn. Denne bestemmelse er nu udgået af forslaget.

For arbejdsgivere i erhvervslivet skal der endvidere være mulighed for at træffe andre foranstaltninger, herunder udelukkelse fra offentlige ydelser, tilskud (herunder EU-midler, som forvaltes af medlemsstaterne) og procedurer for indgåelse af offentlige aftaler. Derudover skal det være muligt at inddrive offentlige tilskud, herunder EU-midler, som forvaltes af medlemsstaterne, og som er ydet til arbejdsgiveren i de foregående 12 måneder. Endelig skal der være mulighed for midlertidigt eller permanent at lukke forretningssteder, der er blevet brugt til at begå overtrædelsen (artikel 8).

Ifølge forslaget bør finansielle sanktioner, der ikke inddrives fra en underkontrahent, kunne inddrives fra andre kontrahenter i kæden af underleverandører, op til og med hovedkontrahenten. Forslaget er nu ændret, således at kun hovedkontrahenten gøres solidarisk ansvarlig (artikel 9).

I særlig grove sager skal arbejdsgiverne kunne pålægges strafferetlige sanktioner, der skal være effektive, proportionale og virke præventivt (artiklerne 10-13). Det drejer sig om følgende sager:

- hvis en arbejdsgiver gentagne gange har benyttet sig af ulovlig arbejdskraft
- hvis arbejdsgiveren har ansat et betydeligt antal ulovlige indvandrere
- hvis der er tale om en særlig grov udnyttelse af den ulovlige indvandrer
- hvis arbejdsgiveren er vidende om, at den ansatte er offer for menneskehandel

Medlemsstaterne forpligtes til at etablere en klagemekanisme, hvor ulovligt ansatte tredjelandstatsborgere kan forelægge klager direkte eller gennem en tredjepart (artikel 14).

Endvidere blev det oprindeligt forslået, at ulovlige indvandrere, som har været udsat for særlig grov udnyttelse, og som samarbejder med myndighederne i en retssag mod arbejdsgiveren, tilbydes samme muligheder for at få tildelt en midlertidig opholdstilladelse, som ofre for menneskehandel har efter gældende EU-ret (artikel 14.). Denne bestemmelse er nu ændret således, at muligheden for medlemsstaternes meddelelse af en midlertidig opholdstilladelse er gjort fakultativ.

Ifølge det oprindelige forslag, forpligtes medlemsstaterne til årligt at foretage inspektioner af 10 % af de registrerede virksomheder i en medlemsstat med henblik på at undersøge, om der er ansat ulovlig arbejdskraft (artikel 15). *Siden hen blev forslaget ændret således, at medlemsstaterne det første år forpligtes til at foretage et antal kontrolbesøg på registrerede virksomheder i medlemsstaten, der svarer til mindst 20 % flere virksomheder end der gennemsnitligt er blevet foretaget kontrol hos de 3 forudgående år regnet fra direktivets gennemførelse i national ret. Inspektionerne foretages med henblik på at undersøge, om der er ansat ulovlig arbejdskraft. Efter det første år, foretages inspektioner de efterfølgende 4 år på 10 % flere virksomheder end antallet det forudgående år. Den seneste ændring af forslaget lægger op til, at der foretages en tilstrækkelig og effektiv kontrol på virksomhederne, og at medlemsstaterne offentliggør, hvilke erhvervssektorer som udgør den største risiko for be-*

skæftigelse af udlændinge uden fornøden arbejdstilladelse. I disse sektorer skal der foretages inspektioner på mindst 5 % af virksomhederne årligt.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da forslaget er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender, har forslaget ikke konsekvenser for dansk ret.

Efter udlændingelovens § 59, stk. 4, straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser, med bøde eller fængsel indtil 2 år. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsættligt, at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet, jf. udlændingelovens § 59, stk. 5. Efter udlændingelovens § 59, stk. 6, kan en økonomisk fordel, der er opnået ved en overtrædelse af stk. 4, konfiskeres efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel. Det bemærkes, at selskaber m.v. (juridiske personer) kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. herved udlændingelovens § 61.

Efter udlændingeloven er det ikke muligt at pålægge en arbejdsgiver, der beskæftiger en udlænding uden arbejdstilladelse og med ulovligt ophold, administrative sanktioner som f.eks. inddragelse af arbejdsgiverens autorisation eller pålæg om at betale for udsendelse af udlændingen, hvis denne bliver udvist og ikke vil medvirke til at udrejse af landet. Dette vil således kræve lovændring. Det bemærkes, at det i dag som udgangspunkt er udlændingen selv, der skal afholde udgifter forbundet med politiets udsendelse af den pågældende, jf. herved udlændingelovens § 43, stk. 2.

Endvidere er der ikke i udlændingeloven krav om, at arbejdsgiveren skal anmode en udlænding om at forevise gyldig opholds- og arbejdstilladelse forud for påbegyndelsen af arbejdet, eller at arbejdsgiveren under ansættelsesforholdet skal opbevare kopi heraf. Dette vil således også kræve lovændring.

Det kan endvidere oplyses, at en udlænding, der arbejder her i landet uden fornøden tilladelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år, jf. udlændingelovens § 59, stk. 2. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet, jf. udlændingelovens § 59, stk. 3.

Det vil være muligt med hjemmel i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, at meddele udlændingen midlertidig opholdstilladelse med henblik på at medvirke i en retsforfølgning af arbejdsgiveren.

Det kan endvidere oplyses, at der ikke i udlændingeloven er hjemmel til, at udlændingemyndighederne kan gennemføre kontrolaktioner på arbejdspladser med henblik på at undersøge konkrete ansættelsesforhold. Hvis det ønskes, at udlændingemyndighederne skal have sådanne beføjelser, skal der således ske en lovændring.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for vedtagelsen af et direktiv, der sikrer en effektiv bekæmpelse af ulovligt arbejde i EU, idet de enkelte elementer i forslaget dog vil skulle vurderes nærmere.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemsstaterne har udtrykt en generel positiv indstilling til indførelsen af sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Landene er enige om vigtigheden af at bekæmpe arbejdsgiveres anvendelse af ulovligt arbejde.

6. Høring

Sagen har senest været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings samarbejdet (SPAIS) den 8. februar 2008 og har været sendt i skriftlig høring i SPAIS den 3. juli 2008.

Dansk Røde Kors har oplyst, at man er tilfreds med, at forslaget alene vedrører sanktioner over for arbejdsgiveren – ikke den ulovligt ansatte.

Sagen er endvidere udsendt i skriftlig høring i Specialudvalget for Arbejdsmarkedet og Sociale Forhold.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) har i sit høringssvar af 22. juni 2007 og 8. juli 2008 anført, at DA ikke kan støtte det foreliggende direktivforslag. Det er DA's opfattelse, at håndhævelses- og sanktionspolitikken er et nationalt anliggende, idet den er tæt integreret i de nationale systemer og derfor ikke kan behandles som et indvandringsanliggende. DA finder ikke, at forslaget i en dansk kontekst er hensigtsmæssigt eller nødvendigt. DA finder i øvrigt, at medlemsstaterne skal samarbejde om håndhævelsen af deres nationale regler med henblik på at hindre den unfair konkurrence, som private virksomheder påføres som følge af anvendelse af ulovlige indvandrere som arbejdskraft.

Kommunernes Landsforening (KL) har i sit høringssvar af 19. juni 2007 anført, at bekæmpelse af sort arbejde, herunder ulovligt arbejde udført af tredjelandsborgere, er et meget vigtigt og betydningsfuldt arbejde. KL er dog af den opfattelse, at da problemets omfang er forskelligt blandt medlemsstaterne, er der behov for forskellige løsninger i de forskellige medlemslande. KL er ikke enig i Kommissionens vurdering af, at det er nødvendigt at harmonisere sanktionsniveauet i medlemslandene for at hindre forvriddning af konkurrenceevnen. KL kan derfor ikke støtte den nuværende udformning af direktivets artikel 4-8.

Akademikernes Centralorganisation (AC) har i sit høringssvar af 18. juni 2007 anført ikke at have bemærkning til forslaget.

Landsorganisationen (LO) har i sit hørings svar af 25. juni 2007 anført ikke at have bemærkning til forslaget.

7. Europa-Parlamentet

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 251.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen har anført, at de enkelte medlemsstater ikke selv kan sikre, at der på EU-plan indføres et ensartet niveau for sanktioner over for arbejdsgivere, der benytter sig af ulovligt arbejde. Et forskelligt niveau for sanktioner kan føre til en forvridding af konkurrencen inden for fællesmarkedet og til, at der opstår sekundære bevægelser af ulovlige indvandrere til medlemsstater med et lavere niveau af sanktioner og fuldbyrdelse heraf.

Vedtagelsen af fælles minimumsstandarder for sanktioner over for arbejdsgivere vil ifølge Kommissionen sikre, at alle medlemsstater indfører sanktioner, der er tilstrækkeligt strenge til, at de har en afskrækkende virkning på arbejdsgivere, at der indføres et ensartet niveau for sanktioner, som vil forhindre, at der opstår sekundære bevægelser af ulovlige indvandrede, samt at der sikres ensartede betingelser for virksomheder i EU.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens bemærkninger for så vidt angår nærhedsprincippet.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Da forslaget er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender, har det hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

Hvis Danmark måtte ønske at indføre tilsvarende regler vurderes det ikke umiddelbart at ville medføre hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark. Dog vil artikel 15 om antallet af årlige kontrolbesøg – hvis den opretholdes i sin nuværende form – kræve en nærmere undersøgelse af de statsfinansielle konsekvenser.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni 2007, forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007 og forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28.-29. februar 2008.

Dagsordenspunkt 4): Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EC for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse (KOM (2007) 298 endelig)

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Der er tale om et forslag fra Kommissionen, der vedrører betingelserne for meddelelse af status som fastboende udlænding for personer med international beskyttelse, hvilke rettigheder der er knyttet til denne status, fortabelse af status samt beskyttelse mod udvisning. Nærhedsprincippet er overholdt. Eventuel vedtagelse af forslaget vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget er omfattet af det danske forbehold. Regeringen er enig i, at EU's regler om status som fastboende udlænding også bør omfatte flygtninge og personer med subsidær beskyttelse.

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 6. juni 2007 et forslag til direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EC for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse.

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, artikel 63, stk. 3, litra a), og stk. 4.

Forslaget skal vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008 og den 5.-6. juni 2008 drøftede medlemsstaterne forslaget.

Det forventes, at medlemsstaterne på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 24.-25. juli 2008 på ny vil drøfte forslaget med henblik på opnåelse af politisk enighed.

2. Formål og indhold

Det fremgår af Rådets og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union fra den 10. juni 2005, at der som led i anden fase af udformningen af et fælles europæisk asylsystem indføres ensartet status for personer, som bevilges asyl eller subsidær beskyttelse,

og at der i den forbindelse skal fremsættes forslag om status som fastboende udlænding for personer, der har international beskyttelse.

Forslaget indeholder en regulering af status som fastboende udlændinge for personer med international beskyttelse, der er i overensstemmelse med indholdet af direktivet om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding.

Direktivet om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (2003/109/EF), der blev vedtaget den 25. november 2003, indeholder bestemmelser om betingelserne for, at en tredjelandstatsborger med lovligt ophold i en medlemsstat kan opnå status som fastboende udlænding, hvilke rettigheder der er knyttet til denne status, betingelser for fortabelse af status samt beskyttelse mod udvisning.

Det fremgår imidlertid af direktivets artikel 3, stk. 2, litra c og d, at direktivet ikke finder anvendelse på blandt andre tredjelandstatsborgere, der har opholdstilladelse i en medlemsstat i medfør af subsidiære former for beskyttelse i henhold til medlemsstaternes internationale forpligtelser, eller på flygtninge eller personer, der har ansøgt om at blive anerkendt som flygtninge. Kommissionen har derfor til hensigt med sit nye forslag at sikre, at der etableres tilsvarende regler for denne persongruppe.

Efter direktivet skal en tredjelandstatsborger for at få meddelt status som fastboende udlænding have opholdt sig lovligt i fem år i den pågældende medlemsstat.

Herudover skal medlemsstaterne kræve bevis for, at tredjelandstatsborgeren er i stand til at forsørge sig selv og de familiemedlemmer, som den pågældende har forsørgerpligt over for, ligesom tredjelandstatsborgeren skal bevise, at han råder over en sygeforsikring, før den pågældende kan meddeles status som fastboende udlænding.

Den medlemsstat, som meddeler en tredjelandstatsborger, der har opnået international beskyttelse, status som fastboende udlænding, eller en anden medlemsstat, som forlænger denne status, skal ifølge direktivforslagets artikel 8, stk. 4 og 5 indsætte en passus i tredjelandstatsborgerens opholdstilladelse under overskriften 'bemærkninger', hvori det angives, hvornår og i hvilken medlemsstat indehaveren af opholdstilladelsen opnåede international beskyttelse.

Efter direktivet skal en tredjelandstatsborger have samme rettigheder som medlemsstatens egne statsborgere med hensyn til blandt andet adgang til arbejdsmarkedet, undervisning og erhvervsuddannelse samt adgangen til social sikring og social bistand.

Endvidere indeholder direktivet bestemmelser om retten for en tredjelandstatsborger med status som fastboende udlænding til at tage ophold i en anden medlemsstat, herunder som arbejdstager eller studerende, hvis den pågældende kan forsørge sig selv. I direktivet fastsættes endvidere hvilke rettigheder en tredjelandstatsborger, der udøver sin ret til at opholde sig i en anden medlemsstat, skal have i denne medlemsstat.

Det følger af direktivforslagets artikel 12, at medlemsstaterne, inden de udviser en tredjelandsstatsborger, der har opnået international beskyttelse, og som er meddelt status som fastboende udlænding, forpligter sig til at konsultere den medlemsstat, der har meddelt international beskyttelse. Hvis den pågældende tredjelandsstatsborger fortsat er under international beskyttelse på tidspunktet for udvisningen, skal tredjelandsstatsborgeren udvises til den medlemsstat, som oprindeligt tildelte tredjelandsstatsborger status som fastboende udlænding, og denne medlemsstat skal straks og uden krav om opfyldelse af formaliteter modtage tredjelandsstatsborgeren. Formålet med ændringen af artikel 12 er først og fremmest at sikre overholdelse af princippet om non-refoulement.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Vedtagelsen af forslaget får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er enig i, at EU's regler om status som fastboende udlænding også bør omfatte flygtninge.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemsstaterne er generelt enige om, at status som fastboende udlænding også bør omfatte flygtninge.

6. Høring

Sagen har senest været sendt i *skriftlig høring den 3. juli 2008* i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS).

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet forventes snarest at afgive sit høringssvar til Kommissionens direktivforslag.

8. Nærhedsprincippet

Personer under international beskyttelse – det være sig flygtninge og personer, der nyder subsidiær beskyttelse – falder uden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/109/EF, hvilket betyder, at medlemsstaterne på nationalt plan beslutter, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser personer under international beskyttelse kan få en mere permanent status, og hvilket omfang en sådan status skal have. På nuværende tidspunkt kan de opnå denne status i nogle medlemsstater, men ikke i alle. Rådet og Kommissionen er imidlertid enige om, at personer under international beskyttelse bør have ret til status som fastboende udlænding, jf.

direktiv 2003/109/EF, i alle medlemsstater på sammenlignelige vilkår. Det kræver, at der vedtages fælles regler på fællesskabsplan.

Kommissionen har anført, at en ændring af direktiv 2003/109/EF derfor er den bedste måde at sikre samme behandling af alle tredjelandstatsborgere, der har haft lovligt ophold i en medlemsstat i et vist tidsrum.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens bemærkninger for så vidt angår nærhedsprincippet.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007 og forud for både rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 17.-18. april 2008 og den 5.-6. juni 2008.

Dagsordenspunkt 5): Udkast til rådskonklusioner om genbosætning af flygtninge fra Irak

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

På rådsmødet lægges op til vedtagelse af rådskonklusioner vedrørende genbosætning af flygtninge fra Irak. Rådskonklusionerne har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Rådskonklusionerne er ikke omfattet af forbeholdet. Regeringen kan tilslutte sig rådskonklusionerne.

1. Baggrund

Det franske formandskab har udarbejdet forslag til rådskonklusioner om genbosætning af irakiske flygtninge i EU på baggrund af et tysk forslag.

Baggrunden for Tysklands ønske om vedtagelse af rådskonklusioner er den nuværende vanskelige humanitære situation for så vidt angår flygtninge og fordrevne fra Irak.

Danmark, Finland, Irland, Nederlandene, Sverige samt UK er de eneste medlemsstater, der har stående genbosætningsprogrammer.

På rådsmødet (generelle anliggender og eksterne relationer) den 15.-16. oktober 2007 blev der vedtaget rådskonklusioner om forhold vedrørende støtte og bidrag til den generelle politiske proces i Irak samt bistandsrelaterede forhold.

Flygtningesituationen i Irak og nærområdet har også været på dagsordenen på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19.-20. april 2007 med henblik på generelle drøftelser.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5.-6. juni 2008 var der en generel drøftelse af genbosætningsinstrumentet og situationen for flygtninge fra Irak.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 24.-25. juli 2008 forventes vedtaget rådskonklusioner om genbosætning af flygtninge fra Irak.

2. Formål og indhold

Formålet med drøftelsen og den mulige vedtagelse af rådskonklusioner er at søge at skabe opmærksomhed om behovet for genbosætning af flygtninge fra Irak.

Der ventes at blive lagt vægt på den irakiske regerings ansvar for at anvende sine ressourcer til at hjælpe sine naboer med at håndtere den yderligere byrde, som flygtningene udgør, ligesom der forventes omtale af den indsats, som nogle medlemsstater gør for at modtage irakiske flygtninge, herunder i forbindelse med nationale genbosætningstiltag, samtidig med at de øvrige medlemsstater opfordres til også at modtage irakiske flygtninge.

Der forventes en drøftelse af, at tiltag på området særligt bør muliggøre, at personer, som et særligt stort beskyttelsesbehov, herunder sårbare grupper som børn, kvinder, og de der tilhører til religiøse mindretal, får ophold.

Herudover bekræfter Rådet, at målet først og fremmest er at skabe forhold, der muliggør, at internt fordrevne og flygtninge i nabolandene vil kunne vende tilbage.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da der er tale om rådskonklusioner, er spørgsmålet om gældende dansk ret ikke relevant.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tilslutte sig, at der vedtages rådskonklusioner om genbosætning af flygtninge fra Irak.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemsstaterne forventes generelt at kunne støtte, at der sker vedtagelse af rådskonklusioner om genbosætning af flygtninge fra Irak.

6. Høring

Sagen har senest været sendt i skriftlig høring den 3. juli 2008 i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS).

Amnesty International har ved e-mail af 20. maj 2008 oplyst, at Amnesty International finder det tyske initiativ om rådskonklusioner om genbosætning af irakiske flygtninge positivt. Amnesty International støtter, at så mange lande som muligt indfører genbosætningsordninger og ser gerne, at Danmark modtager flere irakiske kvoteflygtninge.

Dansk Flygtningehjælp har ved e-mail af 21. maj 2008 bemærket, at Dansk Flygtningehjælp gerne ser, at Danmark supplerer den nuværende kvote med en særlig kvote for irakiske flygtninge, som opholder sig i Iraks nærområde.

Dansk Flygtningehjælp har endvidere den 4. juli 2008 supplerende bemærket, at man støtter en vedtagelse af rådskonklusioner om genbosætning af irakiske flygtninge, herunder opfordringen til at medlemsstaterne modtager irakiske flygtninge, og at tiltag bør muliggøre, at personer med beskyttelsesbehov, herunder sårbare grupper, som børn, kvinder, og personer, der tilhører religiøse mindretal får ophold.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om rådskonklusioner, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik *forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5. – 6. juni 2008*.

Dagsordenspunkt 6): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger (KOM(2006) 269)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger har til formål at fastlægge bestemmelser om optagelse af biometriske kendetegn og undtagelser hertil i forbindelse med indgivelse af en visumansøgning samt etablering af blandt andet fælles ansøgningscentre for visumansøgere, hvor der ud over indgivelse af en visumansøgning ligeledes vil kunne optages biometriske kendetegn.

Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget. Forslaget udgør en udbygning af Schengen-reglerne, og Danmark skal derfor, jf. Protokollen om Danmarks stilling, inden seks måneder efter vedtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret. Ved en dansk tilslutning til forslaget vil visse dele af forslaget have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Regeringen støtter forslag til fælles løsninger i forbindelse med gennemførelsen af VIS, herunder fælles anvendelse af det tekniske udstyr til optagelse af biometriske kendetegn.

1. Baggrund

Kommissionen har den 31. maj 2006 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger.

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, artikel 62, nr. 2, litra b, nr. ii.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagningen med Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 251.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Det fremgår af forslagets præambel, at der er tale om et forslag til udbygning af Schengen-reglerne.

Forslaget forventedes drøftet på rådsmøderne (retlige og indre anliggender) henholdsvis den 8.-9. november 2007, den 6. – 7. december 2007 og den 5. – 6. juni 2008 med henblik på afklaring af visse problemstillinger, men blev *i alle tre tilfælde* i sidste øjeblik taget af dagsordenen for mødet.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 24. – 25. juli 2008 forventes forslaget drøftet med henblik på opnåelse af politisk enighed og formel vedtagelse på et snarligt efterfølgende rådsmøde.

2. Formål og indhold

Forslaget skal ses på baggrund af *Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold, der blev vedtaget den 23. juni 2008.*

Formålet med forslaget er således at skabe et selvstændigt retligt instrument for medlemsstaternes indsamling af visumansøgers biometriske kendetegn og skabe en retlig ramme for registreringen af ansigtsbillede og ti flade fingeraftryk og for organiseringen af medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer med henblik på gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS).

Forslaget indeholder bestemmelser om, at en medlemsstat kan vælge at lade sig repræsentere af en anden medlemsstat alene med henblik på dennes modtagelse af en visumansøgning og optagelse af biometriske kendetegn (begrænset repræsentation), jf. forslagets artikel 1, (1), litra a. Sagen overgår herefter til det repræsenterede land, der selv træffer afgørelse i sagen. En sådan løsning mindsker behovet for anskaffelse af udstyr til biometrioptagelse hos den repræsenterede stat.

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om indsamling af visumansøgers foto (scannet eller optaget af personalet) og ti fingeraftryk, jf. forslagets artikel 1, (2), pkt. 1.2, litra a.

Det understreges i den sammenhæng, at ansøger skal give personligt fremmøde ved indgivelsen af sin første ansøgning. De biometriske kendetegn kan dog i en efterfølgende periode på 48 måneder genanvendes og kopieres over til nye ansøgninger fra samme person.

Der er på embedsmandsniveau i rådsregi opnået enighed om længden af perioden for genanvendelse af fingeraftryk i forbindelse med hyppige visumansøgninger, således at fingeraftryk optaget af børn på 6-12 år kan genanvendes i 24 måneder, mens fingeraftryk optaget af personer over 12 år kan genanvendes i 59 måneder. *Der skal dog indgives nyt foto i forbindelse med enhver ny ansøgning om visum.*

Der fastsættes endvidere undtagelser til kravet om optagelse af fingeraftryk for børn under seks år og for personer, hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, jf. forslagets artikel 1, (2), pkt. 1.2, litra b. Medlemsstaterne kan herudover egenhændigt beslutte at fastsætte undtagelser for indehavere af diplomatpas, tjenstepas og særlige pas.

Der er på embedsmandsniveau nu enighed om, at undtagelserne skal være meget begrænsede og fastsættes i fællesskab.

Herudover foreslås bestemmelser om organiseringen af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger og om samarbejdet med eksterne tjenesteydere (outsourcing). Medlemsstaterne skal således på enhver destination enten udstyre sit konsulat/ambassade med det nødvendige udstyr til indsamling og registrering af biometriske kendetegn eller lade sig repræsentere af en anden medlemsstat enten i form af en repræsentationsaftale med henblik på visumudstedelse eller alene med henblik på modtagelse af ansøgninger og optagelse af biometriske kendetegn som ovenfor omtalt. Endvidere kan medlemsstaterne etablere et samarbejde om "samhusning", fælles ansøgningscentre eller anvendelse af eksterne partnere.

Samhusning indbefatter, at medarbejdere fra en eller flere medlemsstaters repræsentationer behandler ansøgninger, der indgives til dem på en anden medlemsstats repræsentation, og deler udstyret til optagelse af biometriske kendetegn de pågældende medlemsstater imellem, jf. forslagets artikel 1, (3), pkt. 1A, litra a.

Fælles ansøgningscentre, jf. forslagets artikel 1, (3), pkt. 1A, litra b, samler medarbejdere fra to eller flere medlemsstaters repræsentationer i en bygning med henblik på at modtage visumansøgninger, der indgives til dem, og optage fingeraftryk. Ansøger henvises til den kompetente medlemsstats repræsentant. Centrene etableres til formålet og er ikke nogen medlemsstats ambassade eller konsulat.

Anvendelse af eksterne partnere kan foregå i form af en callcenter-aftale, jf. forslagets artikel 1, (3), pkt. 1.B.1, litra a, ifølge hvilken en visumansøger kan bestille tid via et privat firma med henblik på indgivelse af en visumansøgning på ambassaden/konsulatet samt få oplysninger om de generelle krav til indgivelse af en sådan ansøgning.

Der kan endvidere, hvis ingen af de andre nævnte samarbejdsformer findes anvendelige, indgås en aftale med et privat firma om, at dette giver generelle oplysninger om kravene til

en visumansøgning, modtager ansøgninger og bilag og indsamler biometriske kendetegn fra visumansøger samt opkræver gebyr for behandling af visumansøgningen, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.B.1, litra b. Firmaet sender herefter den samlede visumsag til ambassaden eller konsulatet med henblik på behandling af sagen der, og med henblik på indlæggelse af oplysningerne i VIS. Det understreges, at den eksterne samarbejdspartner af databeskyttelsesmæssige grunde ikke må gives adgang til at indlægge oplysninger i VIS.

På baggrund af intense drøftelser om, at anvendelse af eksterne serviceydere ikke kun bør ses som en sidste mulighed, er der nu opnået enighed på embedsmandsniveau i rådsregi om, at anvendelsen af eksterne tjenesteydere først og fremmest knyttes til en vurdering af de lokale forhold i tredjelandet, hvor ambassaden/konsulatet er placeret, herunder for eksempel at der indgives et stort antal visumansøgninger.

Der er endvidere opnået enighed i rådsregi om, at det skal være muligt at anvende honorære konsulter i samme omfang som eksterne serviceydere.

Endvidere indeholder forslaget nærmere bestemmelser om de krav, der bør stilles til den eksterne samarbejdspartner, herunder i forhold til sikkerhedsforanstaltninger, solvens og pålidelighed. Herudover skal selve kontrakten, der indgås, indeholde bestemmelser om blandt andet omfanget af firmaets ansvar og pligt til at handle efter anvisning fra medlemsstaten/rne, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.B.2.

Det bemærkes, at der i forslaget lægges op til, at medlemsstaternes samarbejde med rejsebureauer og rejsearrangører alene kan foregå i forhold til gentagne ansøgninger, det vil sige for ansøgere, hvis biometriske kendetegn er indlagt i VIS inden for de foregående 48 måneder. Rejsebureauer og rejsearrangører kan således ikke optage biometriske kendetegn på vegne af ambassaden/konsulatet, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.D, litra b.

Endelig indeholder forslaget bestemmelser om, at medlemsstaterne kan beslutte at bibeholde muligheden for, at ansøger kan indgive sin ansøgning direkte på konsulatet eller i ambassaden. Medlemsstaten skal endvidere sikre kontinuitet i modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger i tilfælde af, at samarbejdet med andre medlemsstater eller med eksterne samarbejdspartnere pludselig ophører, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.C.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Vedtagelsen af forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

En tilknytning til forslaget på mellemstatsligt grundlag i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling vil få lovgivningsmæssige konsekvenser, idet der, som forslaget foreligger, vil skulle ske ændringer i udlændingeloven.

Med henblik herpå blev der fremsat lovforslag i Folketinget den 10. april 2008 (L nr. 105), hvorefter der indsættes en generel bestemmelse i udlændingeloven om, at den kommende

rådsforordning gælder i Danmark, samt en bestemmelse, der bemyndiger integrationsministeren til efter aftale med udenrigsministeren at fastsætte regler om, at private virksomheder på vegne af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation kan varetage opgaver med modtagelse og registrering af ansøgninger om visum og opholds-/arbejdstilladelse, herunder optage personfotografi og fingeraftryk, modtage gebyr for ansøgningen samt yde vejledning om regler vedrørende visum og opholds-/opholdstilladelse. *Lovforslaget blev vedtaget den 27. maj 2008.*

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter forslag til fælles løsninger i forbindelse med gennemførelsen af VIS, herunder fælles anvendelse af det tekniske udstyr til optagelse af biometriske kendetegn.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemsstaterne forventes at støtte etablering af fælles regler for optagelse af biometriske kendetegn og for fastsættelse af visse undtagelser.

6. Høring

Sagen *senest* har været i *skriftlig høring den 3. juli 2008* i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS).

Dans Røde Kors finder det bekymrende, at medlemsstaterne generelt støtter så lav en alder som muligt for børn i relation til optagelse af fingeraftryk, og at det er afgørende, at fingeraftryk af børn alene anvendes til identifikation.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har modtaget forslaget samtidig med Rådet med henblik på Europa-Parlamentets deltagelse i vedtagelsen af forslaget i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251 om fælles beslutningstagen mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Der foreligger en rapport fra Europa-Parlamentet, hvoraf blandt andet fremgår, at Europa-Parlamentet foreslår aldersgrænsen for optagelse af børns fingeraftryk fastsat til 12 år og en øvre grænse for ældre personer på 79 år. Europa-Parlamentet er nu gået bort fra en øvre aldersgrænse, men Europa-Parlamentet ønsker en undersøgelse foretaget af anvendeligheden af optagelse af børns fingeraftryk.

Det foreslås endvidere, at gebyret i forbindelse med outsourcing-aftaler fastholdes på 60 euro. Endelig fastholder Europa-Parlamentet et krav om diplomatisk immunitet i de bygninger, hvor de eksterne serviceydere skal modtage visumansøgninger.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen har i forslaget anført, at der af hensyn til en effektiv anvendelse af VIS er behov for en fælles retlig ramme, for at der kan indføres harmoniserede regler om obligatorisk registrering af biometriske kendetegn.

Konsulaternes behandling af visumansøgninger med henblik på indførelse af biometriske kendetegn bør organiseres inden for de rammer, fællesskabsretten giver, for at sikre at der anvendes en harmoniseret strategi. Hvis medlemsstaterne eksempelvis hver for sig valgte at fritage forskellige kategorier af personer fra kravet om registrering af fingeraftryk, ville det medføre risiko for visumshopping.

Målet om at opnå en harmoniseret strategi ville således ikke kunne nås af medlemsstaterne hver for sig, og forslaget ses derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens betragtninger.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

En eventuel dansk deltagelse i en kommende etablering af fælles visumansøgningscentre vil muligvis medføre positive statsfinansielle konsekvenser af et vist omfang, der dog ikke kan fastlægges på nuværende tidspunkt.

En gennemførelse af forslaget vil - afhængigt af den konkrete udmøntning mv. - kunne medføre en vis reduktion af de merudgifter, indførelsen af visuminformationssystemet (VIS) vil medføre til såvel anlæg som drift. Det mulige besparelspotentiale fordrer, at Danmark er repræsenteret på stedet ved en ambassade eller et generalkonsulat.

Forslaget har hverken samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelses-mæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) henholdsvis den 27.-28. april 2006, den 1.-2. juni 2006, den 24. juli 2006, den 8. – 9. november 2007, den 6. – 7. december 2007 og den 5. – 6. juni 2008 blev Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik orienteret om forslaget.

Dagsordenspunkt 7): Kommissionens fjerde rapport om visumreciprocitet i forhold til visse tredjelande i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning nr. 851/2005 af 2. juni 2005, der ændrer Rådets forordning nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (Visumforordningen)

Nyt notat.

Resumé:

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet informerer om status på sin fjerde rapport om visumreciprocitet og dens forventede indhold. Sagen har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Nærhedsprincippet er ikke relevant for sagen. Regeringen er enig i, at der bør søges opnået reciprocitet i fritagelsen fra krav om visum for alle EU-landene i forhold til de lande, der ifølge Visumforordningen ikke er visumpligtige ved indrejse til Schengen-området.

1. Baggrund

Kommissionen fremlagde henholdsvis den 11. januar 2006, den 5. oktober 2006 og den 14. september 2007 sin første, anden og tredje rapport om visumreciprocitet i forhold til visse konkrete tredjelande, der i medfør af Visumforordningen er fritaget for krav om visum ved indrejse i Schengen-området.

Kommissionens rapporter blev fremlagt i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning nr. 851/2005 af 2. juni 2005, der ændrer procedurerne vedrørende gennemførelse af visumreciprocitet i Visumforordningen.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 24.-25. juli 2008 forventes Kommissionen at orientere om status på sin fjerde rapport og dens forventede indhold.

2. Formål og indhold

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2. juni 2005 vedtog medlemsstaterne at ændre procedurerne i Visumforordningen for Fællesskabets reaktionsmuligheder over for tredjelande, der er fritaget fra krav om visum ved indrejse til Schengen-området, men som opretholder eller indfører visumpligt over for en eller flere EU-medlemsstater. De ændrede procedurer udbygger blandt andet Kommissionens mulighed for på medlemsstaternes vegne at forhandle med de pågældende tredjelande om eventuelle ændringer i disses visumpolitik.

I den forbindelse har Kommissionen henholdsvis den 11. januar 2006, den 5. oktober 2006 og den 14. september 2007 fremlagt rapporter om resultaterne af forhandlingerne med blandt andre USA, Canada og Australien. Drøftelserne har specielt vedrørt de EU-lande, der tiltrådte EU den 1. maj 2004.

Siden påbegyndelsen af Kommissionens forhandlinger med de pågældende tredjelande er der sket fremskridt i forhold til alle tredjelandene, endog i forhold til USA, med hvem Kommissionen for tiden forhandler om en aftale, der skal danne grundlaget for visumfritagelse for alle borgere i alle EU-landene på baggrund af den amerikanske lovgivning om nye betingelser for deltagelse i Visa Waiver Programmet som vedtaget i USA i august 2007.

Herudover forhandler EU-landene hver for sig med USA om opfyldelse af visse nærmere krav inden for emneområder, der ikke er omfattet af fællesskabsretten, med henblik på at blive omfattet af USA's Visa Waiver Program.

Kommissionens fjerde rapport om visumreciprocitet foreligger endnu ikke.

Kommissionens fjerde rapport forventes blandt andet at indeholde en foreløbig vurdering af, hvorvidt USA's indførelse af et elektronisk system (Electronic System for Travel Authorization, ESTA), der skal forhåndsgodkende alle rejsende forud for afrejsen til USA, kan ligestilles med krav om visum. USA forventer at anvende det nye system fra januar 2009.

3. Gældende dansk ret og forslaget's konsekvenser herfor

Sagen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er enig i, at der bør søges opnået reciprocitet i fritagelsen fra krav om visum for alle EU-landene i forhold til de lande, der ifølge Visumforordningen ikke er visumpligtige ved indrejse til Schengen-området.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemsstaterne forventes at tage Kommissionens status om den kommende fjerde rapport til efterretning.

6. Høring

Sagen har været i skriftlig høring den 7. juli 2008 i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS).

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om oplysninger om status på en rapport om visumreciprocitet mellem EU-landene og visse tredjelande, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

Sagen skønnes endvidere hverken at have miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har i forbindelse med Kommissionens første rapport været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 21. februar 2006. Sagen har endvidere været forelagt forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 24. juli 2006.

I forbindelse med Kommissionens anden rapport har sagen været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 5.-6. oktober 2006.

I relation til Kommissionens tredje rapport blev sagen forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni og den 18. september 2007.